

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Juhász Ildikó ügyvéd által képviselt felperesnek a Rédei, Balogh, Klimon és Együd Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Balogh Klára ügyvéd) által képviselt I. rendű és II. rendű, valamint a személyesen eljáró III. rendű és IV. rendű alperesek ellen végrehajtás korlátozása iránt az Egri Városi Bíróságnál 19.P.21.424/2008. számon folytatott és másodfokon a Heves Megyei Bíróság 1.Pf.25.349/2009/3. számú ítéletével befejezett perében, az említett számú jogerős ítélet ellen az I. és II. rendű alperesek által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Indokolás

A felperes és szülei, a III-IV. rendű alperesek - kölcsön- és illetéktartozásuk kifizetése, illetve az ingatlanárverés elkerülése érdekében, Cs. F-né és M.L. közvetítésével - kölcsönt kívántak felvenni az I-II. rendű alperesektől. Megállapodásuknak megfelelően az I. és II. rendű alperesek kifizették a felperesnek és a szüleinek összesen 7.547.419 forint kölcsön- és illetéktartozását, majd a felek közjegyzői okiratba foglalt kölcsön- és jelzálogszerződést írtak alá, amelyben a felperes és a III-IV. rendű alperesek - mint az f-i ingatlan tulajdonosa és hasznélvezői - 11,7 millió forintnak, 10% ügyleti valamint 20% késedelmi kamatának a visszafizetését vállalták, az általuk felvételre kerülő jelzálog alapú bankkölcsönből. Mivel a felperes és a III-IV. rendű alperesek nem kaptak bankkölcsönt és emiatt nem tudták visszafizetni a perbeli kölcsöntartozást, az I. és a II. rendű alperesek a közjegyzői okirat záradékolásával a 11,7 millió forintnak és járulékainak a megfizetésére végrehajtási eljárásokat indítottak a felperes ellen.

A felperes keresetében az ellene indított végrehajtások korlátozását kérte 7.547.419 forintra és járulékaira. Kérte a III-IV. rendű alperesek kötelezését a korlátozás tűrésére, továbbá igényelte a késedelemi kamat mértékének a mérséklését is. Előadta, hogy az I. és a II. rendű alperesek 7.547.419 forint összegben kifizették a kölcsön- és illetéktartozását, azonban az ezt meghaladó összeget nem adták át, hanem uzsorakamatként beépítették tartozásba. Az I-II. rendű alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes ellen az I. rendű alperes által indított végrehajtást 2.773.676 forint tőkére, a II. rendű alperes által indított végrehajtást 4.773.743 forint tőkére, mindkét tőketartozásnak 2007. május 18. napjától évi 10% ügyleti kamatára, valamint 2007. augusztus 1. napjától a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat egyharmadával egyező mértékű késedelmi kamatára korlátozta, a III-IV. rendű alpereseket pedig mindezek tűrésére kötelezte.

Az I-II. rendű alperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét helybenhagyta. Döntését azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság a felek előadása, a tanúk vallomása és a becsatolt okirati bizonyítékok egybevetése, azok okszerű, logikai ellentmondásoktól mentes és a Pp.206.§ (1) bekezdésének megfelelő értékelése alapján megalapozottan állapította meg a tényállást, amelyből a jogszabályoknak megfelelő következtetést vont le, amikor a végrehajtásokat korlátozta. Kihangsúlyozta a másodfokú bíróság: a közokirattal szemben a felperest terhelte a bizonyítás, ugyanakkor a közjegyzői okirattól nem állapítható meg, hogy az I-II. rendű alperesek a szerződésbe foglalt teljes összeget az okirat készítésekor, a közjegyző előtt adták volna át. A bizonyítékok azt igazolták, hogy az I-II. rendű alperesek ismerték a felperes szorult helyzetét és a kölcsön célját, kizárólag 7.547.419 forintot bocsátottak a felperes rendelkezésére, az azt meghaladó összeget pedig kamatként építették be a kölcsönszerződésben feltüntetett összegbe.

A jogerős ítélet ellen - mindkét fokon eljáró bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése, a végrehajtás korlátozása iránti kereset elutasítása, és költségeik megtérítése végett - az I-II. rendű alperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet. Érvelésük szerint közokirattal szemben a bizonyítás a felperest terhelte, azonban e kötelezettségének nem tett eleget. A perben eljáró bíróságok ítélethozataluk során megsértették a Pp.195.§ (1) és (7) bekezdéseit, ok nélkül mellőzték a bizonyítékok közül Cs.F-né és O. J. tanúk vallomását, amely igazolta, hogy a tárgyalások 11 millió

forint „körüli összegű” kölcsönről folytak, és nem keresték meg hivatalból a közjegyzőt annak érdekében, hogy az okirat valódiságáról nyilatkozzon.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem nyújtott be.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A perben eljáró bíróságok helytállóan alkalmazták a bizonyítás teher szabályait és a rendelkezésükre álló bizonyítási anyag alapján - a Pp.206.§ (1) bekezdésében biztosított mérlegelési jogkörükben - okszerűen jutottak arra a következtetésükre, hogy a felperes eleget tett a Pp.164.§ (1) bekezdésében előírt bizonyítási kötelezettségének és kellőképpen igazolta a végrehajtás korlátozására vonatkozó állításait.

A Pp.270.§ (2) bekezdésének valamint a Pp.275.§ (3) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati eljárás keretében akkor vizsgálható a bíróság mérlegelése körébe tartozó kérdés, ha az ügy érdemi elbírálására is kiható jogszabálysértés történt: a Pp.163.§ (1) bekezdésével ellentétesen - a per eldöntése szempontjából lényeges körülmények tisztázására azért nem került sor, mert a bíróság a bizonyításra kötelezett fél (Pp.164.§) részére a bizonyítási indítvány előterjesztését nem tette lehetővé, a bizonyítatlanság következményeit - a Pp.3.§ (3) bekezdésének megsértésével - a bizonyításra kötelezett fél ellenfelének terhére értékelte, vagy a felvett bizonyítás eredményéből - figyelmen kívül hagyva a Pp.206.§-ának rendelkezéseit - a logika szabályait megsértve következtetett a jogvita elbírálása szempontjából lényeges tényekre. Az adott esetben mindezek nem állapíthatók meg.

A kifejtettekre tekintettel a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság a Pp.275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp.270.§ (1) bekezdése értelmében alkalmazásra kerülő Pp.78.§ (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban felmerült költség az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet benyújtó I-II. rendű alpereseket terheli: viselik a felülvizsgálat kapcsán felmerült költségüket, míg illetékmentességük miatt a le nem rótt felülvizsgálati illeték megfizetésére utólag sem kötelesek (az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 4.§ (1) bekezdésének második mondata). A felülvizsgálati eljárásban a felperesnek költsége nem merült fel, ezért ennek megtérítéséről a Legfelsőbb Bíróság nem rendelkezett.

*Budapest, 2010. június 7.*

*Dr. Kazay László s.k. a tanács elnöke, Dr. Harter Mária s.k. előadó  
bíró, Dr. Szűcs József s.k. bíró*